

1/2
w dobrym celu

Salonowa Oficyna
EDK

do wytkni wewnętrznego

przewyższone wahania

Nasze spotkania

Są ludzie, dla których ży-
cie bez angażowania się w
pracę, społecznie, nie ma
żadnego sensu. Muszą
oni, stale być używani, robić coś

Jack Kotlisa

Jack Kotlisa

Rytuał z pogrzebu

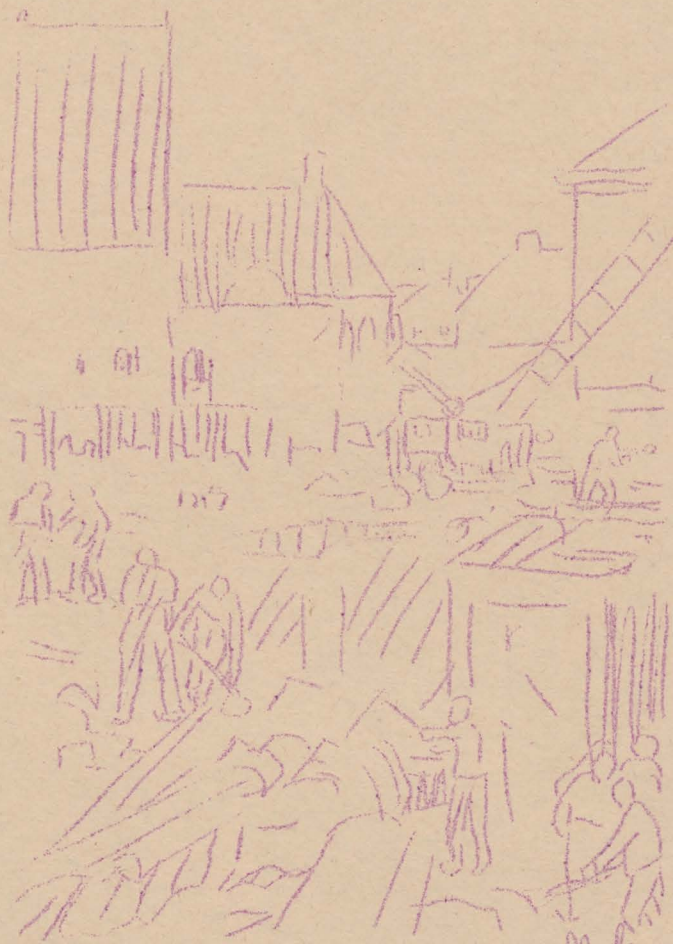
Celnie ten obraz nam się składa
w sedno i nie poza sednem
jakby w samym środku kuli
był uwidoczniiony. Strzał
z góry na dół padając
trafia gdzieś popadnie
w mózg do żywego poruszony

Zaczyna gadać ta rytualna księga
oprawna w skórę wołu pracownie szeleszczącą
przygodni święci zasiadają do stołu
dobrywają noże
i peruszają ten widek
choć nie tu patrzą - a na się
gdzieś ponad stołem
chyba w same oblicze boże
a noże w śmierć samą

A przemykamy zwykłym traktem
starannie dobierając słowa
obraz tak presto toczy kształty
jak obręcz z urwanego koła.

x x x x x x x
x x x x x x x

Przewyższone wahania

Melanctus d. Lujanski

:ioto znów na zamku
pełno gości. Przyjeżdżają
ze wszystkich stron -
kroju, a najwięcej młodych.
Dla nich - to już bowiem
nie tylko symbol, ale i plac
budowy. W wielkim rytmie
spotecnym starali się na apel
od dnia 25 czerwca nieustannie
dnie po dniu meldują o nowo
nowe grupy

Zwierzyniec Pani Res

Zarządzam chwilę ciszy w scenie polewania
zwierzęta niech powrócą w peluźniene knieje
niech odnajdą nory dziuple i ostępy
przysepną w bezruchu wygładzając sierść

Oto jeleń dwunastopióry wbiega w gąszcz swych rogów
uroczyście obnaża demysłony tors
jakby się skaniał od nadmiaru piękna

Orzek z gór kryształowych porwał zbyt ciężki postument
i runął z szelestem w białą przepaść
jak w śnieg papieru poruszony wiatrem

Sarna profil głowy zwraca w brzozią białeść
ponad wrzesowisko tapety wynosząc
śnieg żrący opadł i zaproszył oczy

Napełni się zwierzyną knieje domu Pani Res
wystarczy - gdy firankę marszcząc - żelnie wejrzy w las
trąbką dłoni zacisniętą poruszy zwierzęta

Więc sprawdź w międzyczasie kociak arsenaku
sztucer oczyść z prochu esćień z żywej rdzy
apteczną gliceryną przetrzyj fiński nóż
i niloząc z całej siły powtórz scenę od nowa
ówiecz ją depóty aż wyjdzie jak żywa
aż zwierzęta wykoślawiając pyski
chwycą w lot ów symbol.

x   x   x   x   x

N O R W I D

Wypada wiedzieć

j a k

śmierć przyjmował ulubiony poeta

przyciśnięty do muru

wielkiej ściany jaskini Lascaux-Ivry

świętego nanczyjska

budowli z wapna segiel i marmuru

w który wputrzeni zwykli degerywać poeci

w tej niezmierniejszej konnaie pełnej chłodu

o deskenale sklepienych szczytach

gotyckich gwiazdach

w mroźnej noznie słuchotnych kamieni

jakie w swyczaju jest ofiarowywać poetom

Jak poeta obdarzony ślepotą, głuchy w części

czyta po dawnemu Smorsena a także Darwina a także poetów

z Florencji z Andes z Chies i z pobliskiej Francji

i jak na oczach tłumu zasępia się

i jak te śluzaczki w ciemną polszczyznę wszechświata

i jak wnika w mur odwrócony plecami

dygocze z nadmiaru i piękna i chłodu

i jak kona poeta

tak właśnie

jakby wchodził w marmur

jakby odwrócił się plecami na ten jeden moment.

X X X X X X